

/GÖMD/

/EN ANIMERAD DOKUMENTÄR AV/
/HANNA HEILBORN/DAVID ARONOWITSCH/MATS JOHANSSON/
/©2002//STORY AB/

RECENSIONER 2002-02-01

Dagens Nyheter

alltmer desperata perspektiv som blir vårt, hon tar sig in i landet bakvägen, mutar sig fram med dollar, får oväntad hjälp, men tycks ändå stå kvar på stället och stampa. Vägen till Kandahar är kantad av missöden och missberäkningar – och det regnar proteser från himlen. Det kan sannerligen vara skrämmande med uppförande kritik, som uppmaningar från ovan – men det känns faktiskt helt nödvändigt med ett upprop om att spärra upp ögonen för "Kandahar". Av både konstnärliga, politiska och humanistiska skäl.

Filmens slut bygger plötsligt en ytterligare, om än provisorisk, bro mellan konsten och verkligheten – en sådan som marknaden gärna ser sprängd i luften.

Mohsen Makhmalbaf är en duktig brobyggare.

SOM FÖRFILM visas Hanna Heilborns, Mats Johanssons och David Aronowitschs 8 minuter långa animerade kortfilm "Gömd". Det är det modigaste och tuffaste jag sett på evigheter i svensk film – en fenomenalt fin animation, en dokumentär intervju med en fattigpojke på flykt undan de svenska myndigheterna, bildsatt och dramatiserad med hjälp av ultramoderna, genomtänkta, tecknade figurer. Det är inget annat än fantastiskt. Och fortsättning följer.

Johan Croneman
kultur@dn.se

Svenska Dagbladet

obönhörlig kultur: den talibanska fundamentalismen, här skildrad utan karikatyr.

Beundransvärt hos Makhmalbaf är också hans filmiska tidsuppfattning: människors mellanhanden skildras med respekt för den tid de tar i verkligheten. Som den utdraget grymma situationen med den lille pojken i koranskolan som inte kan läsa och som så småningom körs ut ur klassen. Vi möter obönhörligheten så mycket starkare just för att den aldrig dramatiseras; verkligheten är drama nog.

Som förfilm visas Gömd, en dokumentär av Hanna Heilborn, David Aronowitsch och Mats Johansson om en flyktingpojke i Sverige – en svart pärla till film där animation och fotografi blandas gripande och fantasifullt.

CARL-JOHAN MALMBERG
kultur@svd.se

Aftonbladet

man dessutom i högre grad än annars har ett förhållande till den miljö som filmen utspelas i.

Åh, vad jag önskar att jag var politiskt korrekt och blev så drabbad av "Kandahar" som man nog bör bli.

Det finns ju några scener man inte glömmer i första taget. Som när de enbenta bönderna på kryckor tävlar om att hinna först till de benproteser som i små fallskärmar faller från skyn, från ett Röda Kors-plan.

Men annars märks det tyvärr för ofta att filmen är inspelad med knappa resurser. Amatörmässigt skådespeleri och dåligt ljud. Och **Mohsen Makhmalbaf** har tyvärr en förkärlek för att vara övertydlig.

Förfilmen "Gömd", av **Hanna Heilborn, David Aronowitsch** och **Mats Johansson**, är en liten pärla. En animerad (!) dokumentär om ett flyktingbarn i Sverige. Fräckt gjord och greppet med ett skruvat bildspråk och något viktigt att berätta, fungerar faktiskt utmärkt.

Jan-Olov Andersson